

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 87 0 P 025193 21 Rev
Banjaluka, 09.8.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija, Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Biljane Majkić Marinković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: Đ.R., sin Ž., T.; M.P., sin S., T.; M.D., sin M., T.; T.Ž., T.; P.D.1 i P.D.2., T.; C.Z., sin D. i C.S., T.; K.N., sin M., T.; Đ.M., T.; M.Ž., S., Opština T.; M.P., sin M., T.; M.S., sin S., T.; S.Lj., kći M., T., koje zastupa punomoćnik I. P. M., advokat iz B., protiv tuženih: K.Z., sin J., T. (u daljem tekstu: prvotuženi) i M.M., sin D. iz M.G., (u daljem tekstu: drugotuženi), koje zastupa punomoćnik P.B., advokat iz B., radi utvrđenja, vrijednost predmeta spora: 589.170,50 KM, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Doboju broj: 87 P 025193 21 Gž od 23.02.2021. godine, na sjednici održanoj 09.8.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 7.593,75 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Tesliću broj: 87 P 025193 18 P od 11.11.2020. godine, utvrđeno je da su tužitelji na osnovu kupoprodajnih ugovora i ugovora o udruživanju sredstava za izgradnju poslovnih prostora u sklopu tržnice II faza u T., na parceli k.č. 405/1 zvana P., poslovna zgrada u privredi, zgrada broj 1 površine 1241 m², poslovna zgrada u privredi zgrada broj II površine 204 m² i "pijaca površine 862 m² upisana u z.k. ulošku broj 2198 KO T.G., stekli pravo suvlasništva i to:

Đ.M. sa udjelom od 38/2307,
M.Ž. sa udjelom od 63/2307,
T.Ž. sa udjelom od 37/2307,
Đ.R. sa udjelom od 44/2307,
M.P.1 sa udjelom od 56/2307,
M.D. sa udjelom od 52/2307,
P.D.1 sa udjelom od 28/2307,
P.D.2. sa udjelom 28/2307,
C.Z. sa udjelom 30/2307,

C.S. sa udjelom 29/2307,
K. M. N. sa udjelom 37/2307,
M. S.S. sa udjelom od 73/2307 i
M.P.2. sa udjelom od 52/2307.

Stavom drugim iste presude, utvrđeno je da su tužitelji na poslovnim prostorima koji se nalaze u zgradi P. sagrađenoj na parceli k.č. 405/1 P., poslovna zgrada u privredi, zgrada broj 1 površine 1241 m², poslovna zgrada u privredi zgrada broj II površine 204 m² i "pijaca površine 862 m² upisana u z.k. ulošku broj 2198 KO T.G. stekli pravo vlasništva i to :

- Đ.M. na poslovnom prostoru, u površini od 20,00 m² na I spratu, sa 1/1,
- M., M., Ž. na poslovnom prostoru, veličine 33,00 m² u prizemlju, sa 1/1,
- T., M., Ž. na poslovnom prostoru, u površini od 19,00 m² prizemlje, sa 1/1,
- Đ., Ž., R. na poslovnom prostoru površine, 23,00 m² u prizemlju, sa 1/1,
- M., S., P.1 na poslovnom prostoru veličine od 29,00 m², prizemlje, sa 1/1,
- M., M., D. na poslovnom prostoru veličine od 27,00 m² I sprat, sa 1/1,
- P., N., D.1 na poslovnom prostoru veličine od 29,00 m², prizemlje, sa 1/2 dijela,
- P., D., D.2. na poslovnom prostoru veličine od 29,00 m² prizemlje, sa 1/2 dijela,
- C., D., Z. na poslovnom prostoru veličine od 31,00 m² prvi sprat, sa 1/2 dijela,
- C., S., na poslovnom prostoru veličini od 31,00 m² prvi sprat, sa 1/2 dijela,
- K., M., N. na poslovnom prostoru veličine od 19,00 m² sa 1/1,
- M., S., S. na poslovnom prostoru veličine od 38,00 m² prizemlje, sa 1/1,
- M., M., P.2. na poslovnom prostoru veličine od 27,00 m², prizemlje, sa 1/1,

a sve prema skici lica mjesta i tlocrta vještaka geodetske struke G.Z. od 26.12.2019. godine, koja je sastavni dio izreke presude.

Stavom trećim je određeno da će tužitelji, na osnovu pravosnažne presude, kao suvlasnici i vlasnici, uknjižiti svoja vlasnička i posjedovna stanja sa gore navedenim udjelima na zemljištu i posebnim dijelovima poslovnog objekta, kod nadležne Uprave PJ T., kada se za to steknu uslovi, što su tuženi dužni priznati i trpiti.

Obavezani su tuženi da tužiteljima solidarno isplate troškove parničnog postupka u iznosu od 22.583,40 KM.

Presudom Okružnog suda u Doboju broj: 87 P 025193 21 Gž od 23.02.2021. godine, žalba tuženih je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

Blagovremenom revizijom tuženi pobijaju drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija uvaži, osporena presuda preinači tako da se odbije tužbeni zahtjev u cjelini, ili da se ukine i predmet vrati nadležnom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelji predlažu da se revizija odbije kao neosnovana i obavežu tuženi da im naknade troškove sastava odgovora na reviziju u iznosu od 7.59375,00 KM.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja, konačno preciziran nakon provedenog vještačenja po vještaku geodetske struke, da se utvrdi da su tužitelji na osnovu kupoprodajnih ugovora i ugovora o udruživanju sredstava za izgradnju poslovnih prostora, u sklopu Tržnice II faza u T., na parceli bliže opisanoj u izreci prvostepene presude, stekli pravo suvlasništva u dijelovima bliže određenim u stavu prvom izreke prvostepene presude; da je svako od tužitelja na tačno određenom poslovnom prostoru (opisanom u stavu drugom prvostepene presude) koji se nalaze u zgradi P. sagrađenoj na navedenoj parceli, stekli pravo vlasništva ili suvlasništva, kako je precizirano u stavu drugom izreke prvostepene presude; te da su tuženi dužni priznati i trpiti da tužitelji, na osnovu pravosnažne presude, uknjiže svoja utvrđena prava u odgovarajuće javne evidencije, kada se za to steknu uslovi.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka nižestepeni sudovi su utvrdili: da je rješenjem Skupštine opštine T. od 21.5.2004. godine drugotuženom dodijeljeno na korišćenje, uz naknadu, neizgrađeno gradsko zemljište u svrhu izgradnje poslovnih objekata u zoni CT 4, gradska Tržnica T. u skladu sa regulacionim planom i to parcele k.č. 607/1, k.č. 607/2, k.č. 607/3, k.č. 603/5 i k.č. 599/1 za KO T.G., koje po novom premjeru odgovaraju parceli k.č. 405/1 KO T.G.; da mu je rješenjem od 24.9.2004. godine odobreno da može pristupiti izvođenju radova na izgradnji poslovnog objekta druge faze gradske Tržnice u T. na navedenom zemljištu; da je taj objekat sa poslovnim prostorima izgrađen; da je za njegovu upotrebu i korištenje nadležni organ izdao rješenje broj: ... od 6.3.2007. godine.

Dalje je utvrđeno da su neki od tužitelja svoje poslovne prostore stekli zaključenjem ugovora sa drugotuženim o udruživanju sredstava kojim su regulisali međusobna prava i obaveza u vezi sa izgradnjom tih prostora, da su neki sa drugotuženim zaključili ugovore o kupovini tih prostora, ili su ih kupili od lica koja su prvobitno bili udružili sredstva za njihovu izgradnju, te da je jedan od tužitelja svoj poslovni prostor kupio od prvotuženog.

Nije sporno da je u z.k. ul. broj: 2198 KO T.G., na parceli označenoj kao k.č. 405/1 ukupne površine 2307 m² pijaca površine 862 m², poslovna zgrada u privredi površine 1241 m² i poslovna zgrada u privredi površine 204 m², kao suvlasnik na izgrađenom građevinskom zemljištu i izgrađenim objektima, sa dijelom od 72/115, upisan drugotuženi, na osnovu izvoda iz Regulacionog plana od 29.10.2007. godine, te rješenja o upotrebnoj dozvoli od 06.3.2007. godine, a prvotuženi sa dijelom od 43/115 na osnovu ugovora o prodaji zaključenog sa MG M. d.o.o. M.G. dana 03.8.2012. godine (čiji je osnivač i lice ovlašćeno za zastupanje drugotuženi), a da je u List nepokretnosti broj: 2214 k.o. T.G., upisan drugotuženi sa 1/1 i to u A listu kao korisnik, posjednik na zemljištu, ukupne površine 2307 m² i A1 listu kao korisnik, odnosno posjednik na poslovnoj zgradi u privredi površine 1241 m² i poslovnoj zgradi u privredi površine 204 m².

Iz ugovora o prenosu prava i obaveza po osnovu zaključenih ugovora, koji je zaključen kod notara pod brojem: OPU ..., dana 26.12.2012. godine između drugotuženog (prenosioca) i prvotuženog (primaoca), proizlazi - da je drugotuženi prenio na prvotuženog sva prava i obaveze stečene po osnovu zaključenih ugovora o udruživanju sredstava radi izgradnje prodajnih mjesta u sklopu Tržnice II faza i ugovora o kupoprodaji prodajnih mjesta; da su ugovarači saglasno izjavili da je ugovorom o prodaji nepokretne i pokretne imovine od 03.8.2012. godine, zaključenim između trgovinskog društva MG M. d.o.o. M.G. kao prodavca i prvotuženog kao kupca, kupac stekao pravo vlasništva na poslovnim prostorima i ostalim nekretninama koje su bile predmet tog ugovora, te imajući u vidu da je prije prodaje drugotuženi zaključivao ugovore o udruživanju sredstava radi izgradnje prodajnih mjesta i poslovnih prostora i ugovore o kupoprodaji, da se sva prava i obaveze

po osnovu tako zaključenih ugovora sa kupcima i suinvestitorima prenose na novog vlasnika (prvotuženog).

Iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke (sačinjenog na osnovu ugovora koje su tužitelji zaključili sa drugotuženim radi udruživanja sredstava za izgradnju poslovnih prostora, odnosno ugovora o kupoprodaji, uvidom u važeće podatke Uprave PJ T. i nakon izlaska na lice mjesta) proizlazi: da je vještak izvršio identifikaciju predmetnih nekretnina po starom i novom premjeru; da su predmetni poslovni prostori upisani u Knjigu uloženi ugovora (osim poslovnog prostora koji pripada tužiteljima P.D.1 i P.D.2. i poslovnog prostora koji pripada tužiteljima C.D. i C.S.); da je vještak izvršio mjerenje tlocrta poslovnih prostora koji su predmet tužbenog zahtjeva (i sačinio njihovu skicu); da su poslovne zgrade sagrađene na parceli k.č. br. 405/1 ukupne površine 2307 m²; da ukupna neto površina poslovnih prostora 1. zgrade-prizemlja iznosi 568,50 m², a sprata 464,58 m² i da ukupna neto površina poslovnih prostora 2. zgrade-prizemlje iznosi 170,54 m², a da je pijaca na k.č. broj 405/1 površine 862 m², te da je vještak na osnovu površine spornih poslovnih prostora, imajući u vidu površinu cijele parcele i postojanje poslovnih prostora i drugih korisnika koji nisu učesnici ovog postupka, za svakog tužitelja posebno preračunao suvlasnički udio u zemljištu s kojim bi tužitelji bili upisani u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, na osnovu čega su oni konačno opredijelili svoje zahtjeve.

Kod takvog stanja stvari prvostepeni sud nalazi da je prigovor tuženih o apsolutnoj nenadležnosti suda neosnovan, jer da se traži utvrđenje vlasništva (na poslovnim prostorima) odnosno suvlasništva (na zemljištu na kojem su ti poslovni prostori sagrađeni i koje služi njihovoj redovnoj upotrebi), da utvrđenje takvih stvarnih prava ne zastarjeva što čini neosnovanim i prigovor zastare, pa kako ni tuženi nisu osporili da su tužitelji na osnovu zaključenih ugovora, isplatom ugovorene cijene i držeći ih u nesmetanom posjedu duže od deset godina, stekli pravo svojine na predmetnim poslovnim prostorima, usvojio je u ovom dijelu zahtjeve tužitelja temeljeći ovakvu odluku na odredbama člana 58, člana 23. stav 1, člana 25. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 124/08 3/09, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19 – u daljem tekstu: ZSP). Udovoljio je, pozivom na odredbu člana 80. stav 1. i 3. ZSP, i zahtjevu za utvrđenje suvlasničkih djelova tužitelja na zemljištu na kojem su izgrađeni poslovni prostori i koje služi njihovoj redovnoj upotrebi, imajući u vidu nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke, kojem je poklonio punu vjeru, jer da se tužiteljima to pravo ne može negirati zbog okolnosti da na predmetnoj poslovnoj zgradi još uvijek nije uspostavljeno etažno vlasništvo i da ne postoji izjava o diobi ili ugovor o diobi kao i plan posebnih dijelova zgrade, koje su relevantne za postupak uknjižbe etažnog vlasništva, a ne za ovaj postupak. Odbio je, kao neosnovan, prigovor savjesnog sticaoca, istaknut od strane prvotuženog, uz obrazloženje da njegova savjesnost ne proizlazi iz utvrđenog činjeničnog stanja, naročito iz sadržaja ugovora o prodaji broj: OPU ... i ugovora o prenosu prava i obaveza broj: OPU ..., jer iz njihovog sadržaja proizlazi da je u momentu sticanja suvlasničkog udjela od 43/115 na predmetnim nekretninama ne samo znao za ugovore koje je drugotuženi zaključio sa tužiteljima, nego je ugovorom o prenosu prava i obaveza zaključenim sa drugotuženim, dana 26.12.2012. godine, preuzeo i sva prava i obaveze iz tih ugovora.

Drugostepeni sud prihvata činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, pa odbija žalbu tuženih i potvrđuje prvostepenu presudu. S obzirom da je po žalbenim navodima bilo sporno koji se zakon primjenjuje na konkretnu pravnu situaciju, u vezi sa sticanjem prava svojine i susvojine, ukazao je na sadržaj relevantnih odredbi ZSP (član 23. i 25.) kao i na sadržaj relevantnih odredbi Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima (“Službeni list SFRJ”, br.

60/80 i 36/90 i “Službeni glasnik RS” 38/03 – u daljem tekstu: ZOSPO), član 13. i 20. koji na gotovo isti način, regulišu navedena pitanja.

Zato činjenica da je prvostepeni sud svoju odluku, u odnosnom dijelu, zasnovao na odredbama ZSP, a ne na odredbama ZOSPO, koji je bio na snazi kada su tužitelji zaključili ugovore sa drugotuženim koji su predstavljali osnov za sticanje prava vlasništva na predmetnim poslovnim prostorima, ne čini prvostepenu odluku nezakonitom, kako ispravno kaže i drugostepeni sud, što takve navode tuženih, kojim obrazlažu revizioni prigovor o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, čini neosnovanim.

Nisu pogriješili nižestepeni sudovi ni kada su udovoljili zahtjevu tužitelja za utvrđenje suvlasništva na pripadajućem zemljištu na kojem je izgrađena zgrada sa predmetnim poslovnim prostorima. Prema ranijim propisima koji su regulisali stvarnopravnu oblast zemljište je dijelilo sudbinu zgrade koja je na njemu izgrađena, kao što, na primjer, reguliše odredba člana 12. ZOSPO. Tako je sada odredbom člana 80. stav 3. i 4. ZSP regulisano da svojina određenog posebnog dijela nepokretnosti ovlašćuje etažnog vlasnika da taj dio nepokretnosti isključivo koristi i raspolaže njim, a na zajedničkim dijelovima nepokretnosti ima pravo susvojine, te da se etažna svojina može uspostaviti na odgovarajućem suvlasničkom dijelu nepokretnosti koja se sastoji od zemljišta sa zgradom.

Ni ostali navodi revizije nisu mogli ishoditi drugačiju odluku.

Prvostepeni sud je u obrazloženju svoje odluke svestrano razmotrio izvedene dokaze, kako propisuje odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03, 85/03, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), a za svoju odluku je dao jasno i argumentovano obrazloženje. Odlučujući o žalbi tuženih, drugostepeni sud je, prihatajući činjenična utvrđenja prvostepenog suda i materijalnopravni osnov na kojem je zasnovana prvostepena odluka, odgovorio na sve relevantne žalbene navode, kako nalaže odredba člana 231. ZPP, pa ne stoji tvrdnja revidenata da su nižestepene presude zasnovane na povredi odredaba parničnog postupka.

U konkretnom slučaju se ne radi o upravnim i stručnim poslovima koji se odnose na premjer Republike Srpske, katastar nepokretnosti, katastar vodova, osnovne geodetske radove, adresni registar, registar cijena nepokretnosti, digitalni arhiv, topografsko-kartografsku djelatnost, Geoinformacioni sistem Uprave Republike Srpske, infrastrukturu geoprostornih podataka Republike Srpske i geodetski radovi u inženjersko-tehničkim oblastima, koji su, saglasno odredbi člana 1. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske uređeni tim Zakonom („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 6/12, 110/16 i 62/18) pa, suprotno tvrdnji revidenata, nema mjesta njegovoj primjeni u ovom postupku.

U konkretnom slučaju je predmet spora utvrđenje prava svojine na određenim poslovnim prostorima i susvojine na pripadajućem zemljištu, pa nema sumnje da se radi o građanskopravnom sporu iz člana 1. ZPP za čije rješavanje je nadležan sud, kako propisuje i odredba člana 30. tačka b Zakona o sudovima Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 37/12, 44/15 i 100/17).

Prema tome, ne stoji prigovor o apsolutnoj nenadležnosti suda.

Ovaj spor nije nastao u toku postupka izlaganja, niti u vezi s njim, pa je bespredmetno pozivanje revidenata na odredbe člana 85. i člana 89. tog zakona, koji govore o rokovima i tužbama koje se mogu podnijeti tokom ovog postupka.

Tuženi tokom postupka nisu tužiteljima osporavali pravo svojine na predmetnim poslovnim prostorima, kako - primjera radi - proizlazi i iz izjave njihovog punomoćnika sa ročišta održanog 22.10.2018. godine (treća strana zapisnika). Štaviše, to pravo im ne spore ni revizionim navodima, nego ističu da tužitelji i nisu imali pravnog interesa da stavljaju takav zahtjev, te da tuženi nemaju „ni faktičke ni pravne pretenzije prema tim prostorima“.

Zato je neosnovan i sam sebi kontradiktoran njihov prijedlog da se preinači pobijana presuda tako da se odbije tužbeni zahtjev u cjelini.

U pogledu isticanja nedostatka pravnog interesa za podnošenje tužbe u ovom dijelu, valja reći da se takav prigovor može podnijeti samo u postupku pred prvostepenim sudom (što tuženi nisu uradili), kada ima mjesta odbacivanju tužbe u smislu odredbe člana 67. stav 1. tačka 7. ZPP. Povreda pravila o pravnom interesu ne predstavlja po zakonu razlog ni apsolutne ni relativne ništavosti. Zato se zbog povrede tog pravila ne mogu s uspjehom ulagati pravni lijekovi. Naime, provjeravanje postojanja pravnog interesa umjesno je samo ako se obavlja preventivno – prije meritornog odlučivanja o zahtjevu. Ako je zbog pogrešne ocjene o postojanju takvog interesa ipak došlo do aktivnosti suda koja objektivno nije bila potrebna, nema sada, nakon donošenja meritorne odluke (i to u dva stepena), opravdanog razloga da se rezultati postupanja, ako su meritorno pravilni (a jesu), poništavaju samo zbog toga što za njihovo stvaranje nije postojala ova procesna pretpostavka. Drugačije rečeno, nema mjesta ukidanju presude samo iz tog razloga, pogotovo po vanrednom pravnom lijeku.

Tužitelji nisu stavljenim zahtjevima tražili predaju u posjed predmetnih nekretnina, pa se revizija bespotrebno bavi pravilima koja govore o „rei vindikacionoj i publicijanskoj tužbi radi povrata u posjed“.

Neosnovana je tvrdnja revidenata da je sud „dozvolio promjenu u evidenciji koja se više ne primjenjuje“. Presudom je rečeno da će se utvrđena prava tužitelja uknjižiti „kod nadležne Uprave PJ T., kada se za to steknu uslovi“, što podrazumjeva da će se upis izvršiti u evidencijama koje vodi ovaj organ. Nije spomenuta ni Zemljišna knjiga ni Knjiga uloženi ugovora o kojima govore revidenti. Obe ove evidencije su tokom postupka korištene samo za utvrđivanje činjenica relevantnih za rješenje ovog spora.

Suprotno navodima revidenata vještak geometar je, i po ocjeni ovog suda, svoj nalaz i mišljenje sačinio u skladu sa pravilima struke i u skladu sa zakonom. Saslušan na ročištu za glavnu raspravu odgovorio je i na pitanja koja su mu postavili tuženi. Ako nisu bili zadovoljni odgovorom mogli su postaviti dodatna pitanja, predložiti dopunu vještačenja ili tražiti novo vještačenje. Odgovarajući na pitanje tuženih vještak se izjasnio da je suvlasnički dio na zemljištu za svakog tužitelja računao u odnosu na površinu cijele parcele s tim da je vodio računa da se suvlasnički dio svakog tužitelja računa ne samo prema površini poslovnog prostora svakog od njih, nego i u odnosu na poslovne prostore koji se nalaze na istoj parceli a nisu predmet spora i da vlasnici tih drugih poslovnih prostora neće biti oštećeni. Takav način računanja propisuju i odredba člana 82. stav 1. i člana 86. ZSP, na koje se pozivaju revidenti. Tuženi nisu dokazali suprotno ni tokom postupka, niti su takvi revizionni navodi zasnovani na valjanim i prihvatljivim argumentima.

Odluka ovog suda broj: 72 0 P 005566 19 Rev 2 od 18.6.2020 godine (na koju se pozivaju revidenti) je zasnovana na drugačijem činjeničnom stanju, pa ni ona nije od uticaja na rješenje ovog spora.

S obzirom na naprijed navedeno činjenično stanje, koje su utvrdili nižestepeni sudovi, ne stoji savjesnost prvotuženog na koju se pozivao tokom postupka i sada u reviziji. Takav zaključak proizlazi iz sadržaja ugovora o prenosu prava i obaveza po osnovu zaključenih ugovora od 26.12.2012. godine, zaključenog između drugotuženog (prenosioca) i prvotuženog (primaoca), kako su jasno detaljno i logično obrazložili i nižestepeni sudovi, kakvo obrazloženje u svemu prihvata i ovaj sud.

Tužitelji su, suprotno revizionim navodima (koji su isticani i u žalbi i na koje se očitovao drugostepeni sud, te dao valjane razloge zašto nisu osnovani) u cjelini uspjeli u sporu pa su tuženi pravilno obavezani da im naknade troškove parničnog postupka (član 386. stav 1. ZPP), koji su obračunati saglasno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl. glasnik RS br. 68/05) uz dodatak troškova vještačenja i plaćene takse na tužbu i presudu, pa revizioni navodi ni u ovom dijelu nisu osnovani.

Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci, na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Odgovor na reviziju ne predstavlja radnju koja je bila nužna za vođenje ovog postupka (član 387. stav 1. ZPP). Zato je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova nastalih tim povodom.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić